

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', thứ Ba, ngày 26/12/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SỰ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 12

GIẢI ĐÁP HỌC PHẬT NGHI VẤN

BÀI 23: PHƯỚC BÁU

“*Phước báu*” chi phối mọi thứ trong cuộc sống nên thiếu phước thì công việc sẽ có chướng ngại. Tu phước, tích phước và tiết phước là điều bức thiết, tuy nhiên, người học Phật sẽ dành mọi “*Phước báu*” cho chúng sanh còn mình không màng đến nó mà chỉ một dạ hướng Tây Phương.

Làm thế nào để tu phước, tích phước, tiết phước? Nhiều người cho rằng phải đến chùa cúng Phật, làm pháp sự hay làm việc ở những nơi tôn nghiêm mới có “*Phước báu*”. Việc này rất dễ tu. Hãy thử nghiêm nhặt rác 10 ngày rồi một đến ba tháng bằng tâm chân thành thì sẽ thấy có sự chuyển đổi.

Hoặc thử làm “*ông đắp đường*” đắp hết những ổ gà ở đoạn đường gần nhà hay làm “*bà quét rác*” ngày ngày dọn sạch phân rác dọc hai bên đường thì “*Phước báu*” lập tức phát sinh. Kể cả khi mất rồi, người dân vẫn nhớ đến với một sự tiếc nuối.

Thầy trò chúng tôi ở Đà Lạt vẫn chia nhau đi nhặt rác trong khi nhiều người tham quan lại xả rác. Có người nói hiềm người nào làm việc này, 100 người mới có một. Nếu ta là một người đó thì “*Phước báu*” của ta bao lớn.

Rất nhiều việc lợi ích cho cộng đồng đều cho “*Phước báu*” lớn. Tuy nhiên người thế gian có quan niệm sai lầm khi gắn công việc họ làm với danh lợi. Họ không muốn làm việc khi không được ghi danh hoặc trả thù lao.

Điều này khiến nỗ lực tu phước, tích phước, tiết phước không được kết quả như mong đợi mà “*Phước báu*” còn bị tiêu hao. Quan niệm sai lầm này là do họ không nắm được nguyên lý vận hành của “*Phước báu*”.

Nguyên lý là nếu tích cực làm việc với tâm hy sinh phụng hiến mà không được trả bằng tiền hay được ghi nhận thì ta nhận bằng phước bồi vào sinh mạng. Còn nếu chiếm tiện nghi của người khác miễn phí thì phải trả bằng phước từ sinh mạng.

Hòa Thượng từng nói trong vòm trời này đừng ai có ý niệm chiếm tiện nghi của ai cả. Mọi sự tùy tiện thọ hưởng miễn phí đều không hề miễn phí mà phải trả bằng “*Phước báu*” trừ hao vào sinh mạng.

Tuy vậy, tư tưởng chiếm tiện nghi hiện diễn ra rất phổ biến. Nhiều người ở các cơ quan công sở vẫn đang tùy tiện sử dụng tiện nghi vật chất hay chi tiêu tiền của công mà vẫn tưởng mình làm đúng. Thậm chí ngay cả Phật tử đến chùa còn tìm chỗ ngồi mát nhất gần quạt hay có máy điều hòa mở hết công suất vì nghĩ “*của chùa*” được miễn phí.

Ngay cả ý niệm tiết kiệm cũng không có khi nhiều nơi chạy điều hòa mà cửa sổ vẫn mở hay đèn điện để thâu đêm suốt sáng. Việc tiết kiệm này đáng ra được dạy từ lứa tuổi mầm non. Khi có cơ hội là các cô giáo nhắc nhở các con ngay.

Người làm ở cơ quan xí nghiệp hay người đến chùa thì nghĩ ông chủ xí nghiệp hay nhà chùa là người trả tiền cho những chi phí điện nước này. Họ không biết rằng tùy tiện sử dụng là đang làm hao mòn “*Phước báu*” của chính mình.

Có giai thoại kể rằng Hòa Thượng Tuyên Hoá sử dụng một tấm khăn giấy đến tám lần khiến làm cảm động một đại gia cúng dường tịnh tài mua Vạn Phật Thánh Thành ngày nay. Việc làm của Hòa Thượng tuy nhỏ mà “*Phước báu*” lớn.

Việc tu phước, tích phước, tiết phước không ở đâu xa, ngay trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế, đối người tiếp vật quanh ta. Từ việc dẹp đi hòn gạch hay nhát mảnh ve chai giúp người đi đường không bị ngã đến việc trồng rau, làm đậu phụ cúng dường đều tạo ra “*Phước báu*”. Một việc làm nhỏ vậy nhưng lại là bài pháp không lời giúp chuyển tâm người cang cường ngoan cố.

Khi chúng ta có phước thì sử dụng phước ấy như thế nào? Hòa Thượng nói “***Phước báu chân thật không phải để mình hưởng thụ mà để cho tất cả chúng sanh cùng thọ hưởng bởi vì tất cả chúng sanh là chính mình***”.

“Cũng giống như một người già chân thật yêu thương con cái. Họ chăm chỉ trồng trọt cây cối vì hy vọng con cái được hưởng phước, được hạnh phúc mỹ mãn. Vì sao vậy? Vì những người già đó xem con cái là chính mình.

“Sự hưởng thụ của con cái cũng là chính mình hưởng thụ. Đây là ý niệm của người thế gian. Còn Chư Phật Bồ Tát xem tất cả chúng sanh là chính mình. Trên thực tế tất cả chúng sanh chân thật là chính mình.

“Việc này nói rõ tất cả thể sinh mạng của tất cả chúng sanh chỉ là một thể. Tận hư không khắp pháp giới là cùng đồng một thể với sinh mạng của chính mình”.

Cho nên, người học Phật ngoài việc tu phước, tích phước, tiết phước còn phải biết chia sẻ “*Phước báu*” tu được cho chúng sanh. Đây là việc làm của người chân thật còn người giả học Phật thì không có tinh thần này.

Người chân thật học Phật sẽ không “*tự tư tự lợi*” mà luôn lo nghĩ cho tất cả chúng sanh. Khởi tâm động niệm đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác đều lợi ích cho chúng sanh. Đây chính là tâm đại từ đại bi của Phật Bồ Tát.

Nếu không đạt được tâm rộng lớn này mà chỉ là giả tâm “*tự tư tự lợi*” thì sẽ không thu phục được lòng người. Nói đến giả tâm, Hòa Thượng nhấn mạnh: “***Những kỹ xảo ở thế gian, mình không bằng thế gian đâu!***”

Ý Hòa Thượng là người thế gian hư tình giả ý đến cùng cực nên giả tâm hay lọc lừa con con của mình họ đều nhận ra. Tuy nhiên, có một thứ mà họ không có đó là tâm chân thành và đời sống chuẩn mực theo lời dạy của Phật và Thánh Hiền.

Do đó, nếu có thể dùng lòng chân thành và sự tu đức của chính mình trong đối nhân xử thế, đối người tiếp vật sẽ sinh ra “*Phước báu*” phục chúng. Đệ Tử Quy có câu “***Thế phục người, người không phục. Lý phục người, tâm mới phục***”.

Cũng như Kim Luân Vương được thống trị bốn châu thiên hạ hay Ma Hê Thủ La Thiên Vương được làm vua cõi trời đều là từ sự tu đức, hành trì Thập Thiện và Tứ Vô Lượng Tâm. Giống như nhà Phật nói “*Từ bi trùm pháp giới, thiện ý khắp nhân gian*” - Thiện ý, tâm tốt rải khắp nhân gian còn từ bi thì khắp pháp giới, không có biên giới.

Hòa Thượng nói nếu mình muốn làm quan huyện tốt thì tâm phải rộng bằng cả huyện mà mình đang quản hay nếu muốn làm vua một nước thì tâm phải rộng lớn như một nước, phải chăm sóc yêu thương tất cả người dân của mình. Còn tâm của Phật Bồ Tát là tận hư không khắp pháp giới, yêu thương tất cả mọi loài chúng sanh.

Mọi việc ở thế gian đều an bài bởi “*Phước báu*”. Thánh Hiền từng dạy: “*Một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định*”. Tiền định không phải do trời định mà là “*Phước báu*” trong vận mạng đã định. Đáng ăn cháo thì không thể có cơm ăn. Đáng giàu sang thì tự nhiên giàu sang đến.

Người thế gian không tin, mãi lo tích góp phòng hết gạo và lo chi phí thuốc thang, vậy thì nhất định gạo sẽ hết và phải bị ốm để được đi mua gạo và mua thuốc uống đúng theo nguyện của mình.

Còn nếu mang tiền đó bố thí giúp chúng sanh thì không còn tiền để lo chi phí thuốc thang nên bệnh cũng đi theo sự bố thí mà hết. Việc này không mấy người tin. Cho nên “*Phước báu*” phải do chính mình tu tạo. Ngay cả vua bốn châu thiên hạ hay vua trời cũng đều phải tu phước, tích phước, tiết phước mới có được vị trí thống lĩnh như vậy.

Là người niệm Phật chúng ta luôn phản tỉnh việc tu phước không phải để hưởng ở cõi trời. Chúng ta chỉ nguyện vãng sanh nên mọi “*Phước báu*” đều hồi hướng về Cực Lạc, càng không hồi hướng cho tiện nghi hay đời sống thế gian.

“*Phước báu*” của Kim Luân Vương thống trị bốn châu thiên hạ hay Ma Hê Thủ La Thiên Vương - vua cõi trời, chúng ta đều không để mắt tới. Để đạt ngôi vị như vậy, các vị ấy đều phải tu Thập Thiện: “*Thân không sát đạo dâm; miệng không nói dối, nói đôi chiều, nói thêu dệt, nói lời độc ác; Ý không tham sân si*” và Tứ Vô Lượng Tâm là “*Từ Bi Hỷ Xả*” vô lượng.

Trong Kinh Sám hối nói chúng ta phát tâm không vì phước báo Nhân, Thiên, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát mà chỉ cầu quả vị Phật. Đây là tâm đại hùng đại lực mà người niệm Phật luôn cần được nhắc nhở. Nếu không thì “*danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi, năm dục sáu trần*” dần dần sẽ làm tàn phai tâm dũng mạnh, tâm đại hùng đại lực này của chúng ta.

Vì nguyện về Tây Phương nên người niệm Phật không màng đến “*Phước báu*” cõi trời nói chi đến các “*Phước báu*” tầm thường ở thế gian. Họ hiểu rằng “*người phước ở đất phước*”, phước sẽ an bài mọi tiện nghi chứ không cần mong cầu./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến

để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!